

העונה ה־25

כשנגמרות המלים מתחילה המוסיקה

קונצרט מס. 2

הנשמה האנושית

מנדי רוזן, מנצח | גיא בראונשטיין, כינור | דרור קרן, שחקן

פליקס מנדלסון (1809-1847)

פתיחה לתזמורתית "מלזינה היפה", אופ. 32

הואן כריזוסטומו דה אריאגה (1806-1826)

סימפוניה לתזמורת גדולה ברה

הפסקה

מנחם ויזנברג (נ' 1950)

"פתיחה למיתרים - מחווה למנדלסון"

פליקס מנדלסון

קונצ'רטו במי מינור לכינור ולתזמורת, אופ. 64

● **כפר שמריהו** | אולם וייל, יום ב' 2.2.09 בשעה 20:30 | (קרן הדר במקום דרור קרן)

● **ירושלים** | אולם ימקא, יום ג' 3.2.09 בשעה 20:30

● **גני תקווה** | מרכז הבמה, יום ד' 4.2.09 בשעה 20:30

● **תל אביב** | מוזיאון תל אביב לאמנות, יום ה' 5.2.09 בשעה 20:30

● **מודיעין** | היכל התרבות, מוצ"ש 7.2.09 בשעה 20:30

● **כרמיאל** | היכל התרבות, יום א' 8.2.09 בשעה 20:30

נגנים אורחים: מרגלית שונאן - חליל; אילן שול, ניצן כספי / עידו אזרד - קלרינט; יואל פולישצ'וק - בסון; דמיטרי לויטס / ערן ראמי, טל ברניב - חצוצרה; בר אבני - טימפני; אבשלום שריד, דריה צ'פלין - ויולה; שירה מני - צ'לו; דמיטרי רוזנצווייג - קונטרבס.

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

כתיבת התכנייה: קדם בוגר עיצוב: חגית מימון

הסינפונייטה הישראלית באר שבע, התזמורת הסימפונית ראשון לציון, וכן כיהן כמנצח עמית בתזמורת הפילהרמונית הישראלית. מנדי רודן ניצח על תזמורות מן הטובות בעולם, בין השאר הפילהרמונית של לונדון והתזמורת הסימפונית של וינה. כמו כן שימש פרופסור אורח ומנצח באוניברסיטאות שונות בעולם, בין היתר בבית הספר איסטמן למוזיקה ברוצ'סטר, ניו יורק, באוניברסיטת ברינגהם יאנג שבסולט לייק סיטי, יוטה. בישראל עמד בראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, היה חבר המועצה לתרבות ולאמנות במשרד החינוך והתרבות וחבר המועצה להשכלה גבוהה בישראל. משנת 2004 הוא פרופסור לניצוח בבית ספר בוכמן-מהטה למוסיקה באוניברסיטת תל אביב. בשנת 2006 קיבל רודן את פרס ישראל למוסיקה. בנימוקים לפרס הכתירוהו השופטים "מבכירי המוסיקאים הישראלים ומן האמנים המובילים בתחום הביצוע המוסיקלי בארץ".

מנדי רודן נולד ביאשי, רומניה. הוא למד ניצוח וכינור בקונסרבטוריון הלאומי של רומניה והשתלם בניצוח ובמוסיקה קאמרית באקדמיה למוסיקה על שם פראנץ ליסט בבודפשט, הונגריה. בין 1945 ל-1953 ניגן ככינור בתזמורת הרדיו הלאומי של רומניה ומשנת 1953 עד 1958 היה המנצח הראשי של תזמורת זו. בשנת 1958, לאחר הגשת הבקשה לעלייה לישראל פוטר מתפקידו בבוקרשט ומצא עבודה בבקאו עד לעלייתו ארצה. בשנת 1960 עלה לישראל ומשנת 1961 עד 1963 ניצח על התזמורת הקאמרית רמת גן. הוא היה מנצח ראשי ומנהל מוסיקלי של תזמורות מובילות בארץ, ביניהן התזמורת הסימפונית ירושלים-רשות השידור, תזמורת

לורלי

מאת: היינריך היינה,
תרגום: בנימין טנא

מה יש לי אינני יודע,
שכה עצוב אני.
ספור-אגדה מני קדם
לא מש מזכרוני.

קריר האויר, יורד ערב,
ברגע הרין לו זורם.
פסקה של החר מתנוצצת
באור דמדומים העומם.

היפה בפנות שם יושבת,
מפלא המראה ונרהב.
זהב מתנוצץ מול השמש
בסרקיה את שער הנרהב.

במסרק של נרהב מסתתרת
ובשיר היא נותנת קולה.
השיר - מנגינה מרתקת,
השיר הוא עצום ונפלא.

ספן בסירה השטה לה
נתפס לכאבו המטרף.
לא ראה את שרטון הסלע,
עיניו רק אל ראש הנף.

בסוף נבלעו בגלים הם
יחדיו ספן וסירה.
וזאת עוללה להם לורלי
עוללה בשירתה.

יפים ברונפמן, סר סיימון ראטל ודניאל ברנבוים. הוזמן לנגן באירועים מיוחדים, בהם יום ההולדת ה־70 של אייזק שטרן וטקס חלוקת פרס קרן וולף למלחין לוצ'יאנו בריו ולסר יהודי מנחין. מאז שנת 2000 מכהן בראונשטיין ככנר ראשי בתזמורת הפילהרמונית של ברלין. בשנת 2003 נתמנה בראונשטיין לפרופסור באוניברסיטה לאמנויות בברלין.

גן הכינור יליד הארץ גיא בראונשטיין, ידוע כאחד הכנרים המבריקים בימינו. הוא החל לנגן בכינור בגיל 7. על מוריו נמנו חיים טאוב, גלן דיקטרו ופנחס צוקרמן. בראונשטיין הופיע כסולן עם תזמורות ידועות שם כגון הפילהרמונית הישראלית, תזמורת רדיו פרנקפורט, תזמורת רדיו קופנהאגן והפילהרמונית של ברלין באולמות יוקרתיים כגון הברביקן בלונדון, האלטה אופר בפרנקפורט, אולם קארנני בניוירוק, הקונצרטחבאו באמסטרדם, הטונהאלה בציריך, אולם שאושפילהאוס וארמון המוסיקה בברצלונה. כסולן וכנגן מוסיקה קאמרית שיתף בראונשטיין פעולה עם מוסיקאים כגון זובין מהטה, מאוריצי פוליני, אייזק שטרן,

"של מי השורה הזאת?", "שבתות וחגים", "אני פורים", "לילה ללא לולה", "יוני סידס - מורה דרך", "שערורייה", "ארץ קטנה איש גדול", "מתחם אויב", "סיפורי סומסום", "סיפורי גן החיות" ו"דוד פומפה". בקפה תיאטרון מופיע עם "קצה של חוט" - מופע משותף לדרור קרן ולמוסיקאי אורי לשמן, ומופע חדש בשם "מצד שני".

דרור קרן זכה לפרסים רבים, וביניהם פרס קרן התרבות אמריקה ישראל על "ע"ש מסקין בשנת 1987; הפרס על"ש פינקל על תפקיד נפתלי ב"ליל העשרים" ב־1997. בשנת 1998 זכה בפרס על"ש רוזנבלום לאמנויות הבמה מטעם עיריית ת"א, ובשנת 2002 זכה בפרס השחקן המצטיין של השנה בתיאטרון הקאמרי על תפקידו ב"טובים השניים". בשנת 2004 זכה בפרס האקדמיה לשחקן הטוב ביותר בדרמה לטלוויזיה "רינה ואריק לנצח" וב־2005 בפרס האקדמיה לשחקן הטוב ביותר בדרמה לטלוויזיה "קצבן".

ליד 1964. בוגר בית הספר לדרמה מאונטוויו, בלונדון. בתיאטרון הרפרטוארי משנת 1985. בין ההצגות בהן השתתף בתיאטרון הקאמרי: "בואינג בואינג", "המפיקים", "יעקובי וליידנטל", "אשכבה" "קברט לוי", "טובים השניים". בתיאטרון העירוני חיפה: "שוליים קשים", "הבולשת חוקרת", "בונבנטורה", "עיר חופשית". בתיאטרון הבימה: "ההולכים בחושך", "ליל העשרים", "רעל ותחרה". בתיאטרון גשר: "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים", "טרטיף", "בשפל", "עירסיפורי אודסה". בתיאטרון צוותא: "פרוביזורי", "בוא לא נדבר על זה". בקולנוע הופיע בין השאר בסרטים: "אביבה אהובתי", "רחמים", "לילסדה" ו-"Made in Israel". בטלוויזיה השתתף בתכניות "מילואים", "רינה ואריק לנצח",

אבנר בירון, מנהל מוסיקלי

אלכסנדר קורסנטייה

דניאלה לוגסי

אוליבייה דיומה

קתרין קינג

אלון ראובן

כשנגמרות המלים מתחילה המוסיקה

סדרה המשלבת בין מוסיקה לבין שירה ופרוזה

קונצרט מס. 3: מטמורפוזה

אבנר בירון, מנצח
אלכסנדר קורסנטייה, פסנתר
יגאל מלצר, חצוצרה
שחקן (פרטים יפורסמו)

- 1 ר. שטראוס || "מטמורפוזות" ל-23 כלי קשת
- 2 שופן || סקרצי מס. 1 ומס. 2 לפסנתר
- 3 יוסף בדנשווילי || "60" (בכורה עולמית)
- 4 שוסטקוביץ' || קונצ'רטו מס. 1 לפסנתר ותזמורת, אופ. 35

כפר שמריהו | אולם וייל, יום ב' 2.3.09 בשעה 20:30
ירושלים | אולם ימקא, יום ג' 3.3.09 בשעה 20:30
רחובות | אולם ויקס, מכון וייצמן, יום ד' 4.3.09 בשעה 20:30
תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, יום ה' 5.3.09 בשעה 20:30
הרצליה | היכל התרבות, יום א' 8.3.09 בשעה 20:30
גני תקווה | מרכז הבמה, יום ב' 9.3.09 בשעה 20:30
אשקלון | היכל התרבות, יום ג' 10.3.09 בשעה 20:30

סדרת כלים וקולות

קונצרט מס. 3: דיזו ואניאס

אבנר בירון, מנצח
קתרין קינג, מצורסופרן
אוליבייה דיומה, טנור
דניאלה לוגסי, סופרן
אלון הררי, קונטרה-טנור
אלון ראובן, קרן
אנסמבל זמרי "מורן"
נעמי פארן, מנהלת מוסיקלית

- 1 בריטן || סרנדה לטנור, קרן וכלי קשת
- 2 פרסל || "דיזו ואניאס", אופרה בשלוש מערכות בבימוי חלקי

חיפה | אולם רפפורט, יום ד' 18.2.09 בשעה 20:30
תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, יום ו' 20.2.09 בשעה 14:00
מוצ"ש 21.2.09 בשעה 20:30; יום א' 22.2.09 בשעה 20:30
ירושלים | אולם הנרי קראון, תיאטרון ירושלים,
יום ב' 23.2.09 בשעה 21:00

פליקס מנדלסון (1809-1847)

פתיחה תזמורתית "מלוזינה היפה" אופ. 32.

משך היצירה: כ־10 דקות

הפתיחה "מלוזינה היפה", בדומה לשתי הפתיחות התזמורתיות הנודעות שנכתבו לפניו, "ים רגוע" ו"מערת פינגל", גם היא עוסקת בים ובתיאור איתני הטבע הימיים. בדומה לפתיחות תזמורתיות אחרות מן התקופה, גם זו כתובה בצורת הסונטה. הנושא הפותח הנו בעל אופי של בלדה עממית, והליווי המערסל אולי מבקש לדמות גלי ים. הנושא השני הקודר מרמז על הסיום הטרגי. נושא שלישי, דמוי צעקה, מזכיר את אפיזודת הסערה בפתיחה "מערת פינגל".

יצירת המופת הראשונה שלו, הלא היא הפתיחה הקונצרטי "לחלום ליל קיץ". הודות למנדלסון ולוובר, הפכה הפתיחה התזמורתית ליצירה סימפונית מובהקת, המנותקת מאולם התיאטרון והאופרה ומנוגנת באולמות הקונצרטים כיצירה עצמאית. יצירות אלה, הטומנות בחובן תוכן דרמטי או תיאורי טבע בצלילים, הן האבטיפוס לפואמה הסימפונית, כפי שעוצבה בידי ליסט והגיעה לשיאה בימיו. שטראוס, סיבליוס ודבוז'ק.

בתולדות הים מלוזינה היא גיבורת אנדה צרפתית מימי הביניים. היא נישאה לרוזן, אשר המרה את פיה ועקב אחריה וכך גילה כי לגופה סנפיר ולא צמד רגליים. מיד שבה אל המקום שממנו באה - הים. האגדה תורגמה לגרמנית במאה החמש עשרה וזכתה גם לגרסאות בימתיות. מנדלסון חזה בגרסה אופראית כזו בברלין בשנת 1833, ומיד החליט לכתוב פתיחה משלו לאופרה. היה לו ניסיון רב בכתיבת פתיחות: בגיל 16 הלחין את

קונצ'רטו במי מינור לכינור ולתזמורת, אופ. 64

אלגרו מולטו אפאסיונטו || אנדנטה || אלגרטו נון טרופו - אלגרו מולטו ויואצ'ה

משך היצירה: כ־28 דקות

הבסון המחבר בין שני הפרקים הראשונים. מנדלסון גם מציב את הקדנצה הגדולה בפרק הראשון מיד לאחר חטיבת הפיתוח, והיא משתלבת במארג הסימפוני ובעצם מגשרת בין הפיתוח לבין הרפריז. לאחר הפרק השני הענוג והשירתי מופיעה חטיבת קצרה ומלנכולית, המזכירה במקצת את תחילת היצירה. אולם עד מהרה מתבהרת התמונה, והקונצ'רטו מסתיים בפרק בעל משובה רבה, אשר מקבלת לקראת הסיום תנופה וירטואוזית עזה. בפרק זה המלחין נזכר ביצירת נעוריו, הפתיחה "לחלום ליל קיץ", על גווניה הקסומים, תרועות חצוצרות הפיות, זמזום כלי המיתר ומעופם של כלי הנשיפה מעץ.

מנדלסון לכינור ולתזמורת (את הראשון כתב בגיל שלוש עשרה), הנו אולי הידוע ביותר מכל הקונצ'רטי לכינור. בד בבד עם עושר מלודי וסטף רעיונות שנדמה כאילו הוא קולח מאליו, מדובר ביצירה בעלת ארגון תימטי ומבני מרשים, הקפדה ולכידות רבות וכן מקוריות פורצת דרך בתפיסה הכוללת של מבנה היצירה כולה, המושמעת ברצף, ללא הפסקה. דומה שמנדלסון עמל רבות כדי ליצור תחושת השתלשלות מוסיקלית טבעית ורציפה, הניכרת ברמת הכלל והפרט. הקונצ'רטו נפתח בסולו לכינור, ללא ההקדמה התזמורתית המקובלת. המעבר הקסום בפרק הראשון, בין הנושא הראשון והשני מוצא הד בסולו

שתי קלישאות קיימות על אודות פליקס מנדלסון. האחת, שהכתיבה באה לו בקלות ובנוחות, כמעט ללא מאמץ. השנייה, שגאוניותו המוסיקלית לא עמדה לו מאז ימי בחרותו. הקונצ'רטו המפורסם לכינור ולתזמורת שנשמע הערב, למעשה היצירה התזמורתית הגדולה האחרונה שכתב המלחין, מבטל כהרף עין את שתי ההנחות הללו. היצירה עלתה לו במאמצי כתיבה רבים, בשינויים ובליטושים שארכו שבע שנים, תוך התייעצות בידידו הכנר פרידינד דויד. היצירה בוצעה לראשונה בשנת 1845 בגנינתו של דויד, אולם לא בניצוחו של מנדלסון, שכבר היה חולה מדי. הקונצ'רטו במי מינור, למעשה השני שכתב

חואן כריזוסתומו דה אריאגה (1806-1826) סימפוניה לתזמורת גדולה ברה

אדאג'ו - אלגרו ויואצ'ה || אנדנטה || מינואט: אלגרו - טריו || אלגרו קון מוטו

משך היצירה: כ־30 דקות

ההיסטוריה המוסיקלית משופעת בספורים טראגיים על מלחינים אשר נפטרו בגיל צעיר. פרנולזי, מוצרט, בליני, שוברט ומנדלסון - כולם חברים במסדר עגום זה. מקום מכובד שמור בין אלה למלחין הספרדי ממוצא בסקי, חואן כריזוסתומו דה אריאגה, שנפטר עשרה ימים לפני יום הולדתו העשרים. המלחין, שכונה בפי דורו "מוצרט הספרדי", נולד בבילבאו בדיוק חמישים שנה לאחר הגאון האוסטרי. בגיל 11 כבר הלחין יצירות קאמריות, תזמורתיות וקוליות. בגיל 13 כתב את האופרה "העבדים המאושרים", שזכתה להצלחה רבה. בגיל 16 נשלח לפריז ללמוד בקונסרבטוריון המהולל, שכרוביני היה מנהלו באותה תקופה. מורו לתיאוריה דאז מספר בזיכרונותיו כי חואן הצעיר השכיל להשתלט על יסודות ההרמוניה והתיאוריה בשלושה חודשים. בגיל 18 הפך למורה הצעיר ביותר אי פעם בקונסרבטוריון הפריזאי. בתקופה זו כתב כמה יצירות, וביניהן אורטוריות, מוסיקה לפסנתר, שלוש רביעיות מיתרים מוצלחות במיוחד וכן הסימפוניה שנשמע הערב. לקראת תום שנת 1825 תקפה אותו מחלת השחפת, ובתחילת שנת 1826 מת ונקבר בקבר אחים. נוכח הפופולריות הרבה שזכה לה במהלך חייו, מפתיע להיווכח שמיד לאחר מותו נשתכחו יצירותיו מלב, ולא בוצעו כלל

שנים רבות. רק עם פרוץ התנועה הלאומית באירופה והתעוררות העם הבסקי, נוער האבק מעל דמותו המסתורית של אריאגה והוא נתפס כמייצג הלאומיות הבסקית במוסיקה. יש המדמים לשמוע ברביעיות המיתרים שלו הדים למוסיקה העממית הבסקית. כך, "מוצרט הספרדי" הפך ברבות הימים ל"מוצרט הבסקי". בסימפוניה ברה שכתב בגיל 17 אין כלל זכר למוסיקה עממית, בסקית או אחרת. הסימפוניה כולה כתובה במיטב המסורת התזמורתית הפאן־אירופית, כפי שאנו מכירים אותה ממוצרט ומהיידן, ומאוחר יותר מבטהובן ומשוברט. היא מולחנת לפי כללי הסימפוניה המקובלים, אולם ניכרת היטב ידו של המלחין הצעיר, שתר אחר אמצעי הבעה חדשים ומפתיעים וסגנון אישי וייחודי. הנינוחות והאיפוק הקלאסיים, המאפיינים את רביעיות המיתרים שכתב אריאגה באותה תקופה, מקבלים בסימפוניה תפנית מפתיעה ונועזת. דומה שכל היצירה מטלטלת בין השירתיות והאיזון של סוף המאה השמונה־עשרה לבין העוז המהפכני והערפול המכוון של ערש הרומנטיקה במוסיקה. כבר בהקדמה האיטית לפרק הראשון ניתן להבחין בניגוד בין שני מזגים - הפתיחה הענוגה, ההססנית בכלי הנשיפה מעץ מפנה דרכה להדרת פנים חגיגית, וזו בתורה

לאלגרו קדחתני ויוקד. סולם רה מז'ור המרומז בפתיחה הופך לרה מינור קודר וכמעט אופראי (ויש להזכיר בהקשר זה השפעה כמעט ודאית של כרוביני על אריאגה). במשך כל הפרק המלחין מנסה להתחמק מחד־משמעיות טונאלית, ולהפתיע את המאזין במעברים הרמוניים בלתי־צפויים לחלוטין, בבריחה מהמשפט הקלאסי המאוזן בין שני החלקים הזהים, ביצירת עימות מכוון בין כלי קשת זועמים המגובים בחצוצרות ובטימפני, מול כלי הנשיפה הרכים והסלחניים. המאבק אינו מוצא את ביטויו ושיאו בחטיבת הפיתוח, שהיא נמהרת וחסרת סבלנות, אלא בקודה הסוערת. הפרק השני שירתי וענוג, רובו דו־שיח שנון בין כלי הקשת וכלי הנשיפה, אך גם בו גועשת לבה נסתרת, המתבטאת בליווי חסר מנוח בכלי הקשת ובאפיזודה טרגית כמעט במרכז הפרק. המינואט שבא לאחר מכן יותר קרוב ברוחו לסקרצו הבטהובני השנון, וכל כולו חילופי דברים בין חטיבת כלי קשת בארוקית לבין כורל בכלי הנשיפה. בחטיבת הטריו מופיע חליל סולן ומתחתיו רמז לכלי הקשת, צבע מפתיע וייחודי, כמו קרן אור דקה. בפינאלה הסוער משמשים שוב ביחד האווירה הקודרת והעזה מול ליריות שופעת, והעושר המלודי מזכיר במקצת את מנדלסון במיטבו.

מנחם ויזנברג | מלחין, מעבד פסנתרן ומחנך

מלחין, מעבד, פסנתרן ומחנך. מהמוסיקאים הבולטים והרבגוניים ביותר בישראל. זוכה "פרס לנדאו לאמנויות הבמה" לשנת 2008. חתן "פרס ראש הממשלה ליצירה" לשנת 1998. חתן "פרס אקו"ם למוסיקה קונצרטי" לשנת 1992. זכה במענקי יצירה מטעם: Oregon Bach Festival, פסטיבל שלזווג הולשטיין, פסטיבל ליל, English Art Council, אוניברסיטת וויסקונסין, The Deutsch Bremen Kammerphilharmonie המועצה לתרבות ולאמנות, קרן ת"א לתרבות ואמנות ועוד. יצירותיו משתרעות על פני קשת רחבה: מהתחום האומנותי שבו הן כוללות יצירות תזמורתיות, קאמריות וקוליות ועד לתחומי המוסיקה הקלה והג'אז. יצירותיו בוצעו בגרמניה, אוסטריה, שוויץ, צרפת, ספרד, אירלנד, רוסיה, צ'כיה, קרואטיה, הולנד, בלגיה, איטליה, קפריסין, ארה"ב, אוסטרליה, ניו זילנד, יפן, טיוואן, קולומביה וברזיל. בארץ בוצעו יצירותיו ע"י התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים

- רשות השידור, תזמורת סימפונית חיפה, תזמורת סימפונית ראשל"צ, הקאמרטה הישראלית - ירושלים, התזמורת הקאמרית הישראלית, הסינפוניטה הישראלית באר שבע, וכמרכן ע"י גופים קאמריים כגון הרביעייה הירושלמית, רביעיית הוברמן, רביעיית אביב, Lumina Quartet, אנסמבל מוסיקה נובה, Relache Ensemble, אנסמבל המוסיקה של המאה ה-21 וכן ע"י סולנים ידועי שם כגון היוולנית טבאה צירמן, הצ'לן רון לאונרד, הקלרניטן קרלהיינץ שטפנס והאמנים הישראלים חגי שחם, מירה זכאי, הלל צורי ותייסר אליאס. יצירותיו הווקאליות בוצעו בין השאר ע"י זמרי קאמרן, המקהלה הלאומית רינת, המקהלה הקאמרית ת"א ומקהלות הילדים "לירון" ו"מורן". יצירותיו יוצאות לאור בהוצאת Schott ובמכון למוסיקה ישראלית. מרבה לתת כתות אמן בקומפוזיציה ולהנחות הרכבים קאמריים במוסדות יוקרתיים וביניהם: The Royal Academy of Music, The Royal College of Music, The Guildhall School of Music and Drama, USC וMannes College. הוא ידוע גם בעיבודיו האמנותיים לשירי עם בעברית ובאידיש. יזם וניהל אמנותית תוכניות בפסטיבל ישראל, ירושלים ובמוזיאון ת"א. זכה במלגות ובמענקי השתלמות בכל שטחי הפעילות המוסיקלית. סיים לימודי תואר שני בביה"ס "ג'וליארד" שבניו יורק ולימודי תואר ראשון באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בת"א. מרצה בכיר באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים, במדרשה למורים למוסיקה

בת"א ומנהל התוכניות הרב תחומיות במרכז המוסיקה "משכנות שאננים". חתן "פרס ראש הממשלה ליצירה" לשנת 1998. חתן פרס "פרס אקו"ם למוסיקה קונצרטי" לשנת 1992.

פתיחה למיתרים - מחווה למנדלסון

"הפתיחה למיתרים - מחווה למנדלסון" שהוזמנה על ידי "הסינפוניטה באר שבע" היא עיבוד תזמורתי לפרק שמיניית המיתרים שלי שנכתב עבור "קשת אילון". יצירתי מושפעת מיצירת המופת המוכרת ביותר להרכב קאמרי מיוחד זה - "השמינייה לכלי קשת" מאת פליקס מנדלסון והיא מבוססת במידה רבה על הנושא הראשי, רב התנופה, הפותח את יצירתו של מנדלסון. נושא זה עובר טרנספורמציות מלודיות, הרמוניות וריתמיות מרחיקות לכת בשפתי האישיות. המרקם ביצירה הוא לעיתים אנטיפונאלי (קבוצה מול קבוצה) ולעיתים רספונסריאלי (סולנים מול קבוצה) בהשפעת התזמור של מנדלסון. ליצירה אופי ריתמי סוחף, והיא מהווה במידה רבה מחווה לנעורים ולשמחת החיים הגלומה בהם.

The 25th Season

When Words End, Music Begins Concert no. 2

The Human Soul

Mendi Rodan, conductor
Guy Braunstein, violin | **Dror Keren**, actor

Felix Mendelssohn (1809-1847)
"Die Schöne Melusine", Concert Overture op. 32

Juan Crisóstomo de Arriaga (1806-1826)
Symphonie à grand orchestre en ré

Intermission

Menahem Wiesenberg (b. 1950)
"Overture for Strings - Homage to Mendelssohn"

Felix Mendelssohn
Concerto in E minor for violin and orchestra, op. 64

- **Kefar Shemaryahu** | Weil Auditorium, Monday, 2nd February 2009 at 20:30
- **Jerusalem** | YMCA Hall, Tuesday, 3rd February 2009 at 20:30
- **Ganne Tikva** | Stage Center, Wednesday, 4th February 2009 at 20:30
- **Tel Aviv** | Tel-Aviv Museum of Art, Thursday, 5th February 2009 at 20:30
- **Modi'in** | Performing Arts Center, Saturday, 7th February 2009 at 20:30
- **Carmiel** | Performing Arts Center, Sunday, 8th February 2009 at 20:30

Guest musicians: Marglit Shinan - flute; Ilan Schul, Nitzan Caspi/Ido Azrad - Clarinet; Yoel Polischuk - bassoon; Dmitri Levitas/Eran Rami, Tal Bar-Niv - trumpet; Bar Avni - timpani; Avshalom Sarid, Daria Chaplin - viola; Shira Mani - cello; Dmitri Rosenzweig - double bass.

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

Program notes: Kedem Berger Design: Hagit Maimon